

**Dormition of the Mother of God
Ukrainian Catholic Church**

1091 Coronation Avenue, Kelowna, BC V1Y 7A8 Tel.: 250-860-7295 Email: dormitionkelowna@gmail.com
Parish web-site: <http://kelowna.nweparchy.ca/> Pastor: Rev. Fr. Pavlo Myts / о. Павло Миць
Facebook page: *DormitionKelowna Parish*: <https://www.facebook.com/dormitionkelowna.parish.5>
Ukrainian Catholic Eparchy of New Westminster: www.nweparchy.ca

**Українська Католицька Церква
Успення Пресвятої Богородиці**

15th Sunday after Pentecost - September 22th, 2019 A.D.

“In the face of unjust and painful situations, faith brings us the light which scatters the darkness.” - teaches Pope Francis I

THE VIBRANT PARISH - A PLACE TO ENCOUNTER THE LIVING CHRIST:

**Through the Word, the Holy Mysteries & Prayer,
Serving One’s Neighbour, Leadership, Fostering & Serving Unity
and Missionary Spirit.** – Pastoral Letter of His Beatitude Sviatoslav Shevchuk

‘All the challenging circumstances of our life on earth – these are for us an invitation to active love, which is an expression of living faith!’ -
Pastoral Letter of His Beatitude Sviatoslav Shevchuk “The Vibrant Parish”

‘Всі ці прикрі явища нашого земного життя – це для нас запрошення до чинної любові, яка є виявом живої віри.’
- Пастирський Лист Блаженнішого Святослава Шевчука “Жива Парафія”

**Christian Greetings: Glory to Jesus Christ! – Glory to Him Forever!
Слава Ісусу Христу! – Слава на Віку!
Slava Isusu Chrystu! – Slava na Viky! Christ is among us! – He is
and will be!**

Liturgical and Sacramental Celebrations:

Mon., Sept. 23rd - 6:30 p.m. Sacrament of Reconciliation / Confession
- 7:00 p.m. Akaphistos to Jesus Christ

Tue., Sept. 24th - 9:30 a.m. The Divine Liturgy: *repose of the soul of Mrs. Zofia Bulat*
(Memorial service requested by Mr. Gregory Bulat and Family)

Thurs., Sept. 26th - 9:30 a.m. The Divine Liturgy: *repose of the soul of Mr. Stephen Fylyshtan*
(Memorial service requested by the Fylyshtan and Family)

Fri., Sept. 27th - 9:30 a.m. The Divine Liturgy: Special intention for Nicholas Shandor Devonshire
(Service requested by Mrs. Lidia Devonshire)

Sat., Sept. 28th – 3:40 p.m. Lectio Divina / Bible Studies: (**Studies and Service in Penticton, BC**)
– 4:00 p.m. The Divine Liturgy: God’s blessings for all parishioners

Sunday, September 29th – 8:15 a.m. Rosary: (**Service in Kelowna, BC**)
– 9:00 a.m. The Divine Liturgy: *God’s blessings for all parishioners* (service in English language)
– 11:00 a.m. The Divine Liturgy: *God’s blessings for all parishioners* (service in Ukrainian language)

Liturgical Propers in English language:

Tone 6, text from book “*The Divine Liturgy of Saint John Chrysostom*”; pages 101-103

Epistle: A reading from the Second Letter of Saint Paul to the Corinthians: (2 Cor. 4:6-15)

Brethers and Sisters, God, who said, “Let light shine out of darkness,” has shone in our hearts, that we in turn might make known the glory of God shining on the face of Christ. This treasure we possess in earthen vessels to make it clear that its surpassing power comes from God and not from us. We are afflicted in every way possible, but we are not crushed; full of doubts, we never despair. We are persecuted but never abandoned; we are struck down but never destroyed. Continually we carry about in our bodies the dying of Jesus, so that in our bodies the life of Jesus may also be revealed. While we live we are constantly being delivered to death for Jesus’ sake, so that the life of Jesus may be revealed in our mortal flesh. Death is at work in us, but life in you. We have that spirit of faith of which the Scripture says, “Because I believed, I spoke out.” We believe and so we speak, knowing that he who raised up the Lord Jesus will raise us up along with Jesus and place both us and you in his presence. Indeed, everything is ordered to your benefit, so that the grace bestowed in abundance may bring greater glory to God because they who give thanks are many.

Gospel: (Matthew 22:35-46)

At that time a certain lawyer asked Jesus, “Teacher, which commandment of the law is the greatest?” Jesus said to him, “You shall love the Lord your God with your whole heart, with your whole soul, and with all your mind.’ This is the greatest and first commandment. The second is like it: ‘You shall love your neighbor as yourself.’ On these two commandments the whole law is based,

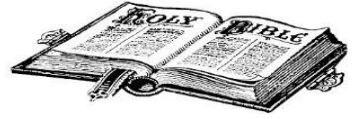
and the prophets as well.” In turn Jesus put a question to the assembled Pharisees, “What is your opinion about the Messiah? Whose son is he?” “David’s,” they answered. He said to them, “Then how is it that David under the Spirit’s influence calls him ‘Lord,’ as he does: ‘The Lord said to my Lord, sit at my right hand, until I humble your enemies beneath your feet’? If David calls him ‘Lord,’ how can he be his son?” No one could give him an answer; therefore no one dared, from that day on, to ask him any questions.

Літургійні частини Українською мовою:

Глас 6, текст "Божественна Літургія Святого Івана Золотоустого"; сторінки 100-102

Апостол: До Коринтян другого послання св. Апостола Павла читання: (2 Кор 4, 6-15)

Браття і Сестри, Бог, який сказав: «Нехай із темряви світло засяє», – він освітлив серця наші, щоб у них сяяло знання Божої слави, що на обличчі Ісуса Христа. А маємо цей скарб у глиняних посудинах, щоб було видно, що велич сили є від Бога, а не від нас. Нас тиснуть звідусіль, але ми не пригноблені; ми в труднощах, та ми не втрачаємо надії; нас гонять, та ми не покинуті; ми повалені, та не знищені. Увесь час носимо в тілі мертвоту Ісуса, щоб і життя Ісуса в нашій житті було явним. Нас бо увесь час живими віддають на смерть із -за Ісуса, щоб і життя Ісуса було явним у нашій смертній тілі. І так смерть діє в нас, а життя у вас. Та мавши той самий дух віри, про який написано: «Я вірував, тому й говорив», – то й ми віримо, тому й говоримо; бо знаємо, що той, хто воскресив Господа Ісуса, – воскресить і нас з Ісусом і поставить з вами. Бо все це ради вас, щоб розмножена благодать через багатьох збагатила подяку на славу Богу.

Євангеліє: (Матей 22, 35-46)

В тому часі один законвчитель приступив до Ісуса і спитав його, спокушаючи: “Учителю, котра найбільша заповідь у законі?” Він же сказав до нього: “Люби Господа, Бога твого, всім твоїм серцем, усією твоєю душею і всією думкою твоєю: це найбільша й найперша заповідь. А друга подібна до неї: Люби ближнього твого, як себе самого. На ці дві заповіді увесь закон і пророки спираються.” Коли фарисей були вкупі, Ісус спитав їх: “Що ви думаєте про Христа? Чий він син?” Кажуть йому: “Давидів.” Він до них мовить: “Як же Давид у надхненні називає його Господом, кажучи: Господь промовив Владиці моєму: Сідай праворуч мене, доки не покладу твоїх ворогів тобі під ноги. Коли, отже, Давид його Господом називає, то як він може бути його сином?” І ніхто не міг йому відповісти й слова, і від того дня ніхто не важився більше його запитувати.

Our Eparch, Bishop Ken is requesting that at the conclusion of every Divine Liturgy we say an additional prayer for Peace in Ukraine until the end of the war. For peace in Ukraine, let us pray: Our Father ... Hail Mary ... Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit, now and for ever and ever. Amen.

THANK YOU VERY MUCH!

ЩИРО ВАМ ДЯКУЄМО!

Gratitudes to all our parishioners, guests, visitors and all people of the good will who by their kindness share time, talents and treasures, volunteered at parish projects, volunteered, make donations, spent their time by ordering and fixing hall lights covers, cut the lawn, helped to prepare food (cabbage, beets, perogies) for future sales, everyone who knowingly and unknowingly for the other people thoughtfully care and help our parish community, parishioners welcoming our guests and visitors, prayerfully participate at the church services, actively participate at different parish projects and programs, looking after and graciously supporting our Christian, Catholic Church community! May the Almighty God bless and abundantly reward your time, care and generosity!

“Remember, O Lord, those who bear fruit doing good works in Your holy churches and remembering the poor.

Send down Your mercy upon all of us!” (A Prayer from the Divine Liturgy of Saint John Chrysostom)

CONGRATULATIONS!!!

May the Almighty God bless in good health and salvation in many, happy and blessed years of life to Larissa Verhelst on her birthday (Sept. 27th), and to all who celebrate their birthdays, heavenly patron’s name-days and all our parishioners and family members who celebrate their birthdays, heavenly patron’s /saint’s name-days, wedding anniversaries and any other special anniversaries this week – Mnohaya i Blahaya Lita!

NEWS and ANNOUNCEMENTS:

A WARM WELCOME TO OUR PARISHIONERS, GUESTS AND VISITORS WHO HAVE JOINED

US IN THIS DIVINE LITURGY. THANK YOU FOR PRAYERFUL PRESENCE AND FULLFILLING GOD’S COMANDMENT BY COMING TO THE CHUCH! EVERYONE IS VERY WELCOME TO COME AND ATTEND CHRISTIAN FELLOWSHIP AT THE CHURCH HALL TODAY!

Wishing you to be guided by the Holy Spirit, blessed with joy, peace and Christian love always!

PLEASE, REMEMBER TO PRAY FOR: yourselves, Most Reverend Bishop-Emeritus Severian Yakymyshyn, Lucy D., Janet F., Alex R., Volodymyr P., Ivan L., Ray Saranchuk, Cameron V., Rose Ostopowich, Keyton A., Ric B., Deanna M, Danny M, Jordan M., Kit C., Shirley C., Peter Dranchuk, Olga Kuzyk, Anthony and Victoria Huziak, George and Mary Dashkewytch, Olga Romanyshyn, Myron Stec, Kay Ilnitski, Kalyna Kociuba, William Shuya, Maria Pylypchuk, Bronie Huska, Peter Huska, Stanley and Roma Nowakowski (Bishop Ken’s parents), Barbara and Vincent Pasternak, Lorraine Turcotte, Dr. Nadia Popil, the Hillman Family, John and Ann Bulych, Joseph Stetch, Rosa Maria Santos, Anita N., Ron and Verna Shoemaker, Jonas and Anne, Alyssa and Adam, Mark and Asia, Karen Feniuk,

Volodymyr Melnyk and all members of our parish family and those who are not able to join actively in our community, your families, relatives, friends; governments and armed forces, especially the shut-in or those in the hospitals, traveling, working or studying, nursing and senior homes, those seeking God's answer to their prayers or those rejoicing with God's answer; those celebrating birthdays and anniversaries; those called to their eternal reward and for the family they leave behind; widows and widowers, orphans, homeless and all people who have asked us pray for them. Please, also in your kindness keep praying daily for vocations to the priesthood and religious life. Remember to ask for special blessings to all Christian families! **REMINDER** for families of individuals, who are admitted to hospital - If you or a family member is admitted to hospital and you wish to have a priest visit, please be sure to have someone call our parish rectory office to make this request. Your pastor may have no other way of knowing that you are in hospital, as privacy legislation. **SPIRIT OF CHRISTIAN AWARENESS:** Dear parishioners, if our brother / sister in Christ, who usually sits next to you, is not in the Church today, please phone him / her and ask how he / she is doing. Let him or her know that our parish community misses this brother or sister at the church very much and prays for them daily!

We also pray for the people of Ukraine, that with the help of the Holy Spirit, they may obtain social peace, political harmony and economic stability: Lord, hear us and have mercy.

❖ **Basic Guidelines for Reception of Holy Communion:** You are a member of the Catholic Church (faithful of the Orthodox churches are very welcome to receive Holy Communion); 2) You have participated in the Sacrament of Confession at least during the Easter or Christmas seasons this past year if not more frequently; 3) You attend Divine Services regularly; 4) Your lifestyle is consistent with the teaching of the Catholic Church; 5) You have kept the Liturgical fast – no food at least one hour prior to the Divine Liturgy (water and medicine does not break the fast). 6) You have been in church from the beginning of the service, or at least heard the Gospel. 7) To the best of your ability, you are in the state of Grace. *If for any of these or other reasons you cannot receive Holy Communion, you are very welcome to come for a blessing. Please indicate to the priest that you would like to receive his blessing.*

Pastoral and Sacramental Ministry:

Baptisms: by appointment. **Marriages:** six months' notice should be given to the parish priest, and he should be contacted before any other arrangements are made. **Reconciliation:** on Sundays and Holy Days: before Liturgies and other days, by appointment. **Holy Communion:** for the sick, by appointment, any time, **Holy Unction** (Anointing of the Sick): Those anticipating surgery, hospitalization or treatments and who would like to receive anointing (by appointment, any time) **Funerals and Memorials:** by appointment. * Please, contact Fr. Pavlo if you want to have the Divine Liturgies celebrated in your special (such as: In thanksgiving for favours received, the Infirm, General Intentions, the Deceased, Help of the Holy Spirit, for the Travelers, etc.) intentions. *If you need to meet with the parish priest, please, call or email in advance to arrange time and a day.*

❖ **BE A STEWARD:** Have you ever wondered what more can you do to help our parish-church? Here are some suggestions: Steward of property security; Steward of grounds cleaning; Steward of cleaning church; Steward of church linen; Steward of outreach; Steward of caring; Steward of prayer; Steward of service. Quite often, our homebound or senior members, once active in their younger years, want to find purpose in their senior years. It's not only about doing but about "BEING" present to others! Please, feel very welcome to participate in our church choir singing, reading of the Epistles and others inspiring Bible texts, holding the candles during the Gospels readings, processions, welcoming, parish cleaning, projects, etc. **VOLUNTEERS NEEDED:** to help out with weekly cleaning in the church and organizing of coffee social after the Divine Liturgy on Sundays, work-bees, etc. If you can help out, please, let us know. Please, Contact Mrs. Yvonne Crawford or Fr. Pavlo for more information. You

will be amazed how "BEING" can make a difference at our spiritual, parish life!

❖ **CATECHISM ANNOUNCEMENT:** *"And they were bringing to Him also the infants, in order that He may be touching them; but after the disciples saw it, they rebuked them. But Jesus called them to Himself and said, Let alone the little children to come to Me, and cease hindering them; for of such is the kingdom of God."* (Matthew 19:14) We are happy to welcome all children to our Dormition of the Mother of God parish catechism program. We want your children to learn more about their orthodox faith in the Catholic Church, sacred scripture, feast days, icons, singing and religious practices and customs of the Ukrainian Catholic Church. If you have any questions, please, do not hesitate to contact Mrs. Marilyn Daulat or Rev. Fr. Pavlo Myts.

❖ **UKRAINIAN LANGUAGE PARISH SCHOOL:** If you want your child or grandchild to learn Ukrainian language during this 2019-2020 school year – please, contact Mrs. Olena Fedorov or Dobrodiika Mariia Myts.

❖ **JOIN OUR CHURCH CHOIR:** Do you enjoy singing? Please consider joining our Dormition Parish Choir and remember that we are looking for new members! Contact Mrs. Lesia Achtymichuk for more information and details.

❖ **FAITHFUL GIVING** ... Please, remember that we never take a day off or a vacation from God, or from our obligation to attend Divine Liturgy on Sundays and Holy Days. When traveling, working, participating in different sport's tournaments, activities or studying, please, make sure you check out the service schedule for the area churches at our eparchial website: www.nweparchy.ca and attend the Divine Liturgy. Remember as well, that while parishioners may be away and on vacation, the parish-church is not. Expenses continue as they do throughout the year. Please, remain consistent in your gifts to parish. Your weekly Sunday offering is important to our financial well-being. If you are away, we appreciate it when you forward your "make-up" donations. The financial stability of the parish counts on regular Sunday contributions. Please, continue to be supportive and generous! **"Remember, O Lord, those who bear fruit doing good works in Your holy churches and remembering the poor. Send down Your mercy upon all of us!"** (*Divine Liturgy of Saint John Chrysostom*)

VIBRANT PARISH PRAYER: O Lord Jesus Christ, our Good Shepherd, as you once gathered lost sheep that they might hear Your voice and be your flock, so also today graciously look down from heaven upon our parish community, and send down on it your Holy Spirit, that it might be a place to receive the joy of Your Good News. Strengthen us with your presence, and always gather us together in prayer. Grant us the spirit of serving others, so that in our parish all might encounter You, the merciful God. Bless our spiritual leaders with Your wisdom, and inspire us to generously give of our time, talents and treasure for the building up of Your Kingdom. Unite us in peace and harmony, as befits Your community of love. Instill in us a missionary spirit, and let our parish community shine with the light of the Gospel, with prayer and good works, inviting all to share in the divine life, so that Your Name, O Saviour, may be praised, together with Your eternal Father, and Your most-holy, good and life-giving Spirit. Amen.

МОЛИТВА ЖИВОЇ ПАРАФІЇ: Господи Ісусе Христе, Пастирю Добрий, як колись Ти пригорнув заблуканих овечок, щоб вони пізнали Твій голос і були Твоїм стадом, так і сьогодні глянь ласкаво з небесних висот на нашу парафію та зішли на неї Твого Святого Духа, щоб вона була місцем пізнання радості Доброї Новини. Скріплюй нас Твоєю присутністю та єднай нас кожночасно в молитві. Даруй нам духа служіння ближньому, щоб у нашій парафії кожний міг зустріти Тебе, милостивого Бога. Благослови наш духовний провід Твоєю мудрістю і дай, щоб ніхто з нас не шкодував ні часу, ні талантів, ні матеріальних дїбр для розбудови Твого царства. Єднай нас у мирі та злагоді, щоб ми були Твоєю спільнотою любові. Всели в нас місійного духа, щоб ми стали тим світлом євангельського слова, молитви і добрих дїл, що кличе кожного до участі в Божественному житті, щоб славилось, Спасе, Твоє Ім'я з безначальним Твоїм Отцем та пресвятим, благим і животворящим Твоїм Духом нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

❖ **The Greatest Miracle** – evening of prayer, reflection, studies, video presentation and discussions will be held at our parish hall at 7:30 pm on Monday, September 23rd, 2019 A.D. **All are very welcome!**

❖ **PLEASE NOTE:** There will be only one bi-lingual Divine Liturgy celebrated at 9:00 am on Sunday, October 6th, 2019 A.D. A special choir from Calgary will be praying with us by singing at our church.

If some of our parishioners can help to welcome 1 or 2 singers as 7 of their choir members to need a place to rest and sleep overnight on the Saturday evening of October 5th. Please, let Fr. Pavlo know as soon as possible. Thank you!

❖ **If you wish to donate a used good working deepfreezer or to help our parish to buy one – your donation will be truly appreciated!**

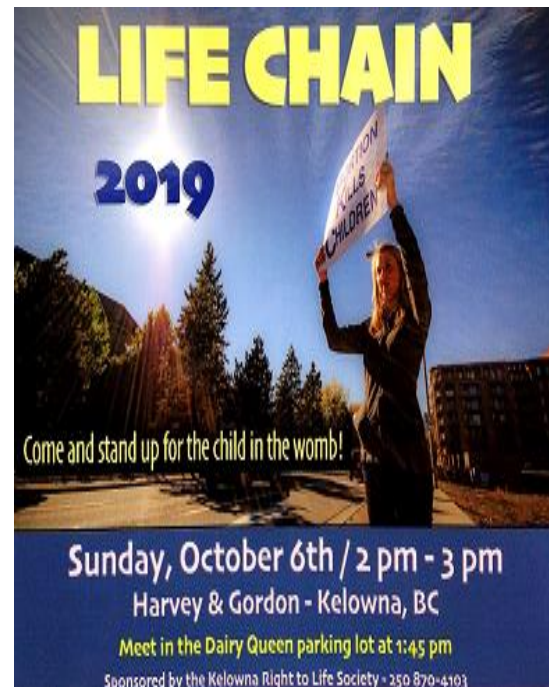
❖ **Your help is needed:**

a) **trim, branch and boil fresh cabbage starting at 8 a.m. on Wednesday of Sept. 25th, 2019 A.D.**

b) **make pierogies starting at 8 a.m. on Saturday of Sept. 28th, 2019 A.D. (Lunch will be provided for those who come to help.)**

It is a great time to help our parish fundraisers and socialize together. More volunteers-helpers come – easier and faster the work is done! Please, come to help!

❖ **SPECIAL REQUEST:** After each Divine Liturgy and every church service, please, keep silence in the House of the Lord as some of the faithful are still praying at the church. As well. please, do not forget close all Liturgy and/or hymnbooks and return them to their proper place. Also, please do not leave any church bulletins or any other material in the pews. Let each of us do our part to be true stewards of our parish church by helping to keep the church building clean and neat. Thank you very much! **Every parishioner is personally responsible before God for our spiritual home/parish church!**

❖ **Volunteers for Sunday coffee socials and clean-ups are needed** – please continue putting your name on the calendar posted in the church hall. If you can help out, please, let us know. Your help is truly appreciated!

❖ **If you wish to help or have any questions, suggestions, ideas about our parish community life, please, contact our parish executive council chairperson Mrs. Yvonne Crawford.** Email: Donoharmclinic@gmail.com or phone: **250-212-4899**

❖ **Rachel's Corner:** *"Healing can begin after we admit that we cannot fix ourselves. We need to say yes to our powerlessness and stop demanding miracles on our own terms. When we demand things of God, we keep running away from where we are and, in so doing, we do not allow ourselves to be held by the only One who can heal us."*

- Kathryn J. Hermes, FSP, *"Surviving Depression"*

Are you tired of running away from being held by the One who can heal you? It can be hard to admit we cannot do it on our own. That first step can mean everything. Allow people who have been there too and were able to yield to His merciful healing to walk with you on a Rachel's Vineyard Retreat™. You won't be sorry you gave it a try.

Join us on a Rachel's Vineyard™ Retreat. Join us on a Rachel's Vineyard Retreat and let the healing begin. Life can be so much better. Give yourself the chance. Join us on a Rachel's Vineyard™ Retreat and come alive again as you are warmed by the rays of His healing mercy. www.RachelsVineyardKelowna.com info@rachelsvineyardkelowna.com 250-762-2273 Like us on Facebook: [Rachel's Vineyard Kelowna](#)

Prot. N. 19/248 eng

COMMUNION AND UNITY IN THE LIFE AND MINISTRY OF THE UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH

PASTORAL LETTER OF THE SYNOD OF BISHOPS OF THE UKRAINIAN GREEK- CATHOLIC CHURCH 2019

To the Clergy, Religious
and Laity

Very Reverend and
Reverend Fathers,
Venerable Brothers and
Sisters in Monastic and
Religious Life,
Dear Brothers and Sisters
in Christ!

INTRODUCTION

As one of the fruits of a thousand-year history of pursuits, joys, and sufferings of our Ukrainian people, its sons and daughters have dispersed throughout the world. The reasons for such

resettlement are many. Some sought a better fate in foreign lands, others were forced to abandon their native land because of unbearable circumstances brought on by bloody wars and devastation. Many were forcibly expelled, deported, exiled, or imprisoned in faraway lands. The life of our state today is marked by a new powerful wave of emigration due to which millions of sons and daughters of our nation are establishing new communities in countries we may have not even heard of.

In all these complex, and often even tragic circumstances, our Church always travelled together with her children. And her own sons and daughters have extended her presence to all the continents of the globe. In response to appeals from their bishops and with their mission mandate, priests, monks, and female religious followed our faithful around the entire world in order to bring them the Word of God and the grace of the Holy Spirit in the Holy Mysteries, bearing witness to the ministry of charity in action. Our faithful

established their existence in new lands, preserving their spiritual patrimony and fostering their Christian culture. It was no accident that the first thing our settlers would do when they found themselves in a new place would be to build their own churches. In this, they bear witness to us today that a church, as the place where one encounters God, was and remains for our people the space where beats the heart of the Ukrainian community. The church is the centre around which the global Ukrainian community is gathered. Indeed, for many centuries the Ukrainian Greek-Catholic Church was the space of unity for our people, a unity that bonded together Ukrainians in Canada and the USA with their brothers in Latin America and Australia, in Western Europe, Kazakhstan and distant Siberia. It granted them, in the words of Patriarch Josyf, the possibility to “be themselves” far away on foreign soil, creating, by the Power of the Holy Spirit, a mystical and life-giving bond of unity with their roots in their native land and with Christian life flowing from the waters of the Dniro. For the very reason that we kept our roots and did not become lost among other nations, we piqued their interest, enriching the culture and spirituality of the lands of our new settlement and inviting representatives of other nations to share in them. Thousands of sons and daughters of our Church who have no Ukrainian roots have come to love our Christian heritage and have rooted themselves to the tradition of Kyivan Christianity and the Baptism of Volodymyr. Thus the Ukrainian Greek-Catholic Church has gone beyond the boundaries of Ukraine, speaking in many languages to many nations, at the same time becoming a mother and teacher for people of different nationalities and cultures.

Today we offer our gratitude to God for “his inexpressible gift” (see 2 Cor 9:15) and we are aware that our Church is no longer a local reality, limited to a particular territory or pastoral context. Today she is at the same time global and particular, Ukrainian and multi-national. But this is what we have become, not because of geographic location, nor community organizations or human institutions, nor the diversity of our experience or the structure of our community. We have become who we are because of the internal unity of our Church. This is a unity that unites into one body “those who have been dispersed,” bonding people of different origins, language, and culture. This is a unity that is only possible in the Church which is the Mystery of unity of the human race fulfilled by the power and action of the Holy Spirit.

An awareness of the importance of fostering this unity, a search for the best ways to affirm and strengthen it, was, in fact, the central theme of our Synod of Bishops, held in the Eternal City of Rome, September 1-10, 2019.

THE CHURCH – A COMMUNITY OF PERSONS GATHERED FROM ALL PARTS OF THE WORLD BY OUR LORD HIMSELF

The word for “Church” in Greek, *ekklesia*, carries the meaning of “calling,” that is, “the community of those who are called.” In the context of the books of the New Testament, first of all, we are talking about a community of the faithful, a community of those whom our Lord Himself is gathering from all the ends of the world (see *Catechism of the Catholic Church*, n. 751-752). Thus, by its very nature, the ecclesial community is a unity and a communion of those who “belong to God.”

In the community of the Church, the internal bond among her members is, by the power and action of the Holy Spirit, an icon of the unity of the Divine Persons of the Most Holy Trinity. The first community of Christ’s disciples in Jerusalem is thus described in the Acts of the Apostles: “Now the full number of those who believed were of one heart and soul, and no one said that any of the things that belonged to him was his own, but they had everything in common” (Acts 4:32).

Saint Gregory the Theologian says that the names of the Persons of the Most Holy Trinity are simply the names of relationships that exist between Them (see *Oration 29* or *Third Theological Oration*, 16). Indeed relationship is what unveils and reveals a person. Similarly, in the context of ecclesial communion, each Christian receives a name when through the Sacrament-Mysteries of Baptism and Chrismation we enter into the community of the Church and become partakers of the Eucharistic table.

A person can only learn to love God and neighbour and create a unity with those whom they love, if they are led by the grace of the Holy Spirit. Only through such a bond of love (*vinculum caritatis*), as St. Augustine describes (*Tractatus in Ioannem*, VI, n. 13), can one comprehend his or her own identity, his or her belonging to or involvement in one or another church community, become capable of feeling the hurts and needs of their neighbour, be able to experience God’s presence together with others and share a religious experience in common with others.

We often say that being a member of an Eastern Catholic Church is a *particular way of being a Christian*. The particular way of the Kyivan Church and her Christian spirit has specific expressions and levels, for example, her local autonomy, synodality, global character in unity-communion with the Successor to Peter the Apostle. The Holy Father and Pope of Rome is the prime servant and living heart of the unity and communion of the Universal Church. Because of this universal unity, because of the care of the Universal Pontiff for our Church, she is able to successfully develop her global character.

The culmination and most profound expression of the unity of the Church of Christ and of her nature is the Most Holy Eucharist. The Eucharistic bread is the visible sign and symbol of ecclesial unity. Already the holy apostle Paul wrote: “Because there is one bread, we who are many are one body, for we all partake of the one bread” (1 Cor 10:17). We find similar words in the famous Eucharistic prayer from one of the earliest examples of ancient Christian writing, known as the *Didache*: “As this broken bread was once scattered on the mountains, and after it had been brought together became one, so may thy Church be gathered together from the ends of the earth unto thy kingdom; for thine is the glory, and the power, through Jesus Christ, for ever” (9,4).

The communion-unity of Christ’s Church, which constitutes her very substance, finds expression in her pastoral ministry. Our witness to the Church is authentic when the priority of our ministry is to save souls, that is, to unite a person with God in the unity of the community of the children of God. Every action and deed of a member of the Church, which runs contrary to this goal, for example, seeking to separate oneself from the community, to focus solely on personal needs, the needs of our own parish, eparchy or country, any attempt to emphasize the superiority of one member over another—these will always be seen as something

unchurchly, against her nature and incompatible with the life of the Church. The holy Apostle Paul emphasizes this: “For in one Spirit we were all baptized into one body—Jews or Greeks, slaves or free—and all were made to drink of one Spirit. For the body does not consist of one member but of many... The eye cannot say to the hand, ‘I have no need of you,’ nor again the head to the feet, ‘I have no need of you...’ If one member suffers, all suffer together; if one member is honored, all rejoice together. Now you are the body of Christ and individually members of it” (1 Cor 12:13-27).

If the Apostle of the Nations were here today among us, he would ask us the same questions, although perhaps worded slightly differently. Reiterating his teaching that when one member suffers the entire body suffers, and when one member rejoices all members rejoice with it, he would probably ask us: “Can the Edmonton Eparchy say to the Donetsk Exarchate: ‘I have no need of you!’? Can the Chernivtsi Eparchy say to the Curitiba Metropolia: ‘Your problems don’t concern me!’? Can the Melbourne Eparchy say to the Crimean Exarchate: ‘I don’t know you!’?” We could ask ourselves many such questions, each according to their own conscience. However, the response to each of them should be the same—an emphatic “No!”

Today we can attest that when Ukraine is flowing in blood, when our best sons and daughters are offering up their lives for her, when millions of people are forced to abandon their own homes, when a great number of Ukrainians are held captive and, as prisoners of conscience, suffer enemy imprisonment, when there are thousands of dead and tens of thousands of wounded, when virtually all of Ukrainian society is wounded by the war, our Church throughout the world also suffers with us. When our priority is to proclaim the Gospel of Christ, the salvation and sanctification of human souls, and when, in the name of Divine Truth, we see the need to defend human dignity, the rights of Ukrainian labourers in countries across the globe, then our entire Mother Church, our bishops, clergy and laity are called to be a voice for those who are deprived of it. When called to meet the pastoral needs of our faithful in Australia or Great Britain, Poland or Canada, Argentina or Kazakhstan—our clergy and religious embark on an apostolic journey to proclaim the Gospel of Christ to the ends of the earth.

CIRCLES OF COMMUNION IN THE UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH

The basic and most important circle of communion, one that touches the life of every member of our Church, is experienced in one’s own parish. All of the elements of a vibrant parish, as a community of communities, help each person see oneself as a member of God’s family. Here each faithful member identifies himself or herself with our Church.

The *pastor* who builds up the parish community is a key servant-minister of church communion, assisted in this by all the faithful. We know well how much effort is needed on the part of all members of a parish community to build up its unity, and how easy it is to ruin it.

No parish can be a self-sufficient entity, closed off in its own comfort zone. The parish is the basic unit of the eparchial community, built up by and personally led by the local bishop. In the eparchy, the servant-minister of communion-unity is the ruling hierarch who, in turn, abides in full unity with the Head of his particular *sui iuris* Church, with the Supreme Pontiff, and with the entire college of Catholic bishops, who fulfil their apostolic ministry in all corners of the world. If an eparchy is divided and there is no relationship between the bishops and the clergy, such an eparchy must be viewed as deeply wounded. Therefore, the immediate and most important efforts of a bishop should be directed towards bringing together the eparchial community in all aspects of her life, that is: in deepening her spiritual life following the example of the Communion in Love in which the Persons of the Most Holy Trinity abide, and by following the example of the first Christian community of Christ’s disciples in Jerusalem (see Acts 2:46-47; 4:32); by creating a common vision regarding the mission of the eparchy, by coordinating human, spiritual and material resources for this mission, and then by bringing it to life through the common efforts of clergy and lay faithful, together with their Pastor.

The Synodal structure of our Church is a unique space for building up the global unity of our particular Church. The Holy Father Pope Francis emphasized that “it is not enough to *have* a Synod, one must *be* a Synod!” A Synod implies churchwide action, which in our case has a global character. By participating in the Synod, each bishop represents not himself or his private opinions. He is the voice of his eparchial community. And returning from a session of the Synod each member is to convey the spirit of synodal decisions so that through his daily ministry each eparchy and every one of its members can become living participants of synodal action. The participation of the bishops in the work of the Synod is not limited to their presence. Acting synodally means embracing responsibility for the life of our Church in each eparchy and every exarchate, as well as for the life and spiritual care of those of our faithful who live in countries where we do not yet have established structures. Acting synodally means embracing the wounds and joys of our entire Church as a whole. *Being Synod* means “walking a common path” and remaining as one even when the bishops return home. It is a great gift from God that we have this possibility to travel together with our clergy, religious and laity, together in unity, in spite of the fact that we live in different parts of the world.

The Patriarchal Assembly-Sobor, which we call into session every five years, is another important churchwide space of communion for the entire church body. This is a particular moment of global listening, when eparchial communities can participate directly in the gathering together of our entire Church through duly elected delegates, who together with their pastors in a unique way and on their particular level fulfill their responsibility for the life of their Church in various corners of the world. Although the resolutions of the Patriarchal Assembly have a consultative character, they represent a precious voice of the entire body of our Church.

The Head and Father of our particular Church is both symbol and servant of her global unity, communion, and development. We see this illustrated magnificently in the examples of service given by the Venerable Metropolitan Andrey Sheptytsky and Confessor of Faith Josyf Slipyj. The Head of the Church presides over the Synod of Bishops and its activity. It is he who convokes the Synod and Patriarchal Assemblies-Sobors. He watches over the development of each eparchy and serves to ensure that its needs are met. He proclaims synodal decisions and church laws, which thus acquire canonical force. At the same time he also is guarantor of the full and visible communion of our Church with the successor of St. Peter, and has the right to speak fully on her behalf. He is, in fact, a servant-minister of this unity-in-love of all parts of our Church. The Head of our Church is given the particular task of pastoral care over all the faithful of our Church, especially over those who reside outside its pastoral structures. In order that this care be provided in an adequate and timely fashion, he is called to promote the creation of suitable pastoral centers, and further, the creation of new ecclesial structures should this be required by the good of our faithful. He has particular care over the liturgical life of our Church and ensures uniformity in the celebration of Divine worship worldwide. But above all, he is called to be a faithful and sincere brother to his fellow bishops and a good spiritual father for the entire church community.

Beloved in Christ! Church unity is a living relationship of love with God and neighbour. It must constantly be guarded, built up. We must forever grow in it. Only by growing in the communion and unity of our Church can we come to know fully her identity, that particular *way of being Christian*. Each member of our Church, as well as each parish, eparchy, metropolia, will be able to “be ourselves,” not assimilate in this globalized world, preserve our identity, be able to hand it down to a new generation and share it with other nations, when we will value, build and guard the internal unity of the global community of the UGCC.

The internal unity of the UGCC is synonymous with her strength and development, a necessary condition for her life and the fulfillment of her mission. In one of our popular hymns, we pray: “In unity is the strength of a people. God grant unity to us.”

The crown of development and maturity of a particular Eastern Church is her patriarchal structure and dignity. Our Patriarchate is thus built on a foundation of development and assured strengthening of the internal unity of our Church at all levels. The lay patriarchal movement expressed this eloquently: “For the unity of Church and people!” A weakening of this unity, especially with the mother-Church in Ukraine, will inevitably bring on a weakening and fragmentation of our ecclesial community, the demise of her structures, the loss of her identity and her global character.

The Church, as the Mystical Body of Christ, is by its very nature “a mystery of unity,” to which all humankind is called. With our particular gifts and our common ministry, all of us—clergy, religious and laity, are called to foster the development and strengthening of the communion-unity of our Church at all levels: from the local to the global, from the particular to the universal.

May our Lord help all of us, each in accordance with their vocation or gift of service in our Church, to be bearers and builders of her internal unity.

The blessing of the Lord be upon you!

On behalf of the Synod of Bishops of the Ukrainian Greek-Catholic Church

+SVIATOSLAV

Given in Rome, At the Cathedral of Saint Sophia—Divine Wisdom,

On the day of St. Augustine, Bishop of Hippo and the Synaxis of the Venerable Fathers of the Monastery of the Caves in Kyiv,

The 10th of September in the Year of our Lord 2019

Вих. ВА 19/248

«СОПРИЧАСТЯ І ЄДНІСТЬ У ЖИТТІ ТА СЛУЖІННІ УГКЦ»

**Послання Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви 2019 року
до духовенства, монашества і мирян**

Всесвітліші та всечесніші отці!

Преподобні брати і сестри в монашестві!

Дорогі браття і сестри в Христі!

ВСТУП

Як плід тисячолітньої історії пошуків, радості та страждань нашого українського народу, його сини і доньки розлетілися по всьому світу. Різні були причини такого розселення. Одні наші люди шукали кращої долі на чужині, інші були змушені покинути рідний край через лихоліття кривавих воєн і спустошень. Багатьох було насильно вигнано, депортовано, вивезено чи ув'язнено далеко на чужині. Сучасне життя нашої держави позначене новою потужною хвилею еміграції, внаслідок якої мільйони українців формують нові громади в тих країнах, про які ми навіть часом і не чули.

У всіх цих складних, іноді трагічних, обставинах Церква йшла разом зі своїми дітьми. А її сини і доньки поширили її присутність на всіх континентах земної кулі. На заклик і доручення своїх владик, за нашими вірними по світу йшли священники, монахи і монахині, щоб нести людям Боже Слово і благодать Святого Духа у Святих Таїнствах, даючи свідчення діяльного харитативного служіння. Наші вірні будували своє буття на нових землях, зберігаючи питому духовну спадщину та

плекаючи християнську культуру. Не випадково перше, що вони робили, коли опинялися у країнах нових поселень, – це будували свої храми. Сьогодні вони засвідчують, що храм, місце зустрічі людини з Богом, був і є для нашого люду простором, де б'ється серце української громади. Церква є центром, довкола якого гуртується світова українська спільнота. Довгими століттями саме Українська Греко-Католицька Церква була простором єдності для нашого народу, – єдності, яка ріднила українців Канади і США зі своїми братами у Латинській Америці та Австралії, Західній Європі та Казахстані і далекому Сибіру, а всім їм, за словами патріарха Йосифа, давала можливість далеко на чужині «бути собою», бо творила силою Святого Духа таїнственний і животворчий зв'язок зі своїм корінням на рідній землі, з витокami християнського життя у водах Дніпра.

Завдяки тому, що ми зберегли своє коріння і не загубилися серед інших народів, ми стали їм цікавими, збагачуючи культуру та духовність країн нашого нового поселення і запрошуючи до участі в них представників інших народів. Тисячі синів і доньок нашої Церкви, які за походженням не були українцями, полюбили нашу християнську спадщину, закоренилися у традиції Київського християнства Володимирівського хрещення. Таким чином Українська Греко-Католицька Церква вийшла поза межі Батьківщини, заговорила різними мовами до різних народів і стала матір'ю та вчителькою для людей багатьох національностей і культур.

Ми сьогодні складаємо вдячність Богові за «Його дар несказаний» (пор. 2 Кор. 9, 15), усвідомлюючи, що наша Церква вже більше не є локальною, обмеженою певною територією чи пастирським контекстом. Сьогодні вона є водночас глобальною та помісною, українською та багатонаціональною. Проте такими нас робить не географія проживання, не громадські організації чи людські інституції, не різноманітність досвіду чи структура спільноти. Усім цим ми завдячуємо

внутрішній єдності нашої Церкви. Це єдність, яка робить одним цілим «у розсіянні сущих»; яка в'яже різних за походженням, мовою і культурою; яка є можливою лише в Церкві – таїнстві єдності людського роду, що довершується силою і діянням Святого Духа.

Усвідомлення важливості плекати цю єдність, пошук найкращих шляхів для того, щоб сприяти її утвердженню і зміцненню, було, власне, головною темою нашого Синоду Єпископів, який проходив у Вічному місті Римі з 1 до 10 вересня 2019 року.

ЦЕРКВА – СПІЛЬНОТА ЛЮДЕЙ, КОТРИХ САМ ГОСПОДЬ ЗБИРАЄ З УСІХ СТОРІН СВІТУ

Слово «Церква» (з грецького *ἐκκλησία*) означає «скликання», «спільнота покликаних». У контексті книг Нового Завіту йдеться передусім про спільноту віруючих, тих осіб, котрих сам Господь збирає з усіх сторін світу (пор. Катехизм Католицької Церкви, 751-752). Отже, за своєю сутністю церковна спільнота – це єдність і сопричастя тих, що «належать Богові».

У спільноті Церкви внутрішній зв'язок між її членами є іконою єдності Божественних Осіб Пресвятої Тройці, яка здійснюється силою і діянням Святого Духа. Так про першу єрусалимську спільноту Христових учнів написано в Діяннях апостолів, що «громада вірних мала одне серце й одну душу, і ні один не називав своїм щось з того, що кому належало, але все в них було спільне» (Ді. 4, 32).

Святий Григорій Богослов говорить, що імена Осіб Пресвятої Тройці є ніщо інше, як назви стосунків, у котрих Вони перебувають між собою [див. Слово 29 (3 богословське), 16]. Саме стосунок розкриває і об'являє особу. Подібно і в контексті церковного сопричастя кожен християнин отримує своє ім'я, коли у святих Таїнствах Хрещення і Миропомазання входить у спільноту Церкви, в якій стає причасником Євхаристійної трапези.

Лише ведена благодаттю Святого Духа людина може навчитися любити Бога та ближнього і творити єдність з тим, кого любить. Лише через таке єднання любові (*vinculum caritatis*), як його описує св. Августин (*Tractatus in Ioannem*, VI, n. 13.),

особа стане здатною усвідомити власну ідентичність і належність чи причетність до певної церковної спільноти, відчувати болі й потреби ближнього, разом переживати Божу присутність і спільний релігійний досвід.

Ми часто говоримо, що бути членом Східної Католицької Церкви – це *особливий спосіб бути християнином*. Такий спосіб християнського благочестя Київської Церкви

має специфічні вияви і рівні, як, наприклад, її помісність, синодальність, глобальність у єдності-сопричасті з Наступником апостола Петра. Папа Римський є найвищим служителем та живим осердям єдності й сопричастя всієї Вселенської Церкви. Завдяки цій вселенській єдності, завдяки опіці над нашою Церквою Вселенського Архидіакона наша помісна Церква успішно розвивається у своїй глобальності.

Вершиною і найглибшим виявом єдності Христової Церкви та її природи є Пресвята Євхаристія. Євхаристійний хліб є видимим знаком і символом церковної єдності. Вже апостол Павло писав: «Тому що один хліб, – нас багато становить одне тіло, бо всі ми беремо участь в одному хлібі» (1 Кор. 10, 16-17). Подібні слова читаємо у відомій євхаристійній молитві однієї з найдавніших пам'яток ранньохристиянського письменства, званої під назвою «Дідахе»: «Як цей розламаний хліб був розсіяний над горами і зібраний в єдине, так нехай буде зібрана і Церква Твоя від країв землі в Царство Твоє, бо Твоя слава і сила через Ісуса Христа навіки» (9, 4).

Сопричастя-єдність Христової Церкви, що становить саму її суть, виявляється в її пастирському служінні. Наше свідчення Церкві правдиве, коли пріоритетом нашого служіння є спасіння душ, тобто поєднання людини з Богом у єдності спільноти дітей Божих. Всяка дія чи вчинок члена Церкви, що суперечить цій меті, як-от намагання відмежуватися від спільноти, закритися на власних потребах або потребах своєї парафії, єпархії чи країни, намагання підкреслити якусь вищість одного її члена над іншим, буде завжди засуджуватися як щось нецерковне, протиприродне і несумісне із церковним буттям. На цьому наголошує апостол Павло: «Усі бо ми християни в одному Дусі, щоб бути одним тілом, чи то юдеї, чи греки, чи раби, чи вільні, і всі ми були напоєні одним лише Духом. Тіло бо складається не з одного тільки члена, а з багатьох... Не може око руці сказати: «Ти мені непотрібна!» Чи голова ногам: «Ви мені непотрібні... І як страждає один член, страждають усі з ним члени; і як один член у славі, радіють з ним усі члени. Ви ж— Христове тіло, і члени кожний зокрема» (1 Кор. 12, 13—27).

Якщо б апостол народів був сьогодні між нами, він поставив би ті самі запитання до нас, але, мабуть, в інший спосіб. Кажучи про те, що коли страждає один член, то хворіє все тіло, і коли радіє один член – то з ним радіють усі, він, можливо, б запитав нас: «Чи може сказати Едмонтонська єпархія до Донецького екзархату – ти мені не потрібний? Чи може заявити Чернівецька єпархія Куритибській митрополії – твої проблеми мене не обходять? Чи може сказати Мельбурнська єпархія до Кримського екзархату – я тебе не знаю?» Таких запитань ми можемо поставити собі, у своєму сумлінні, багато, але на кожне з них повинна бути одна рішуча відповідь «ні»!

Ми сьогодні можемо пересвідчитися, що коли Україна спливає кров'ю, коли наші кращі сини і доньки віддають за неї своє життя, коли мільйони людей змушені покинути власні домівки, коли багато українців караються в полоні та, як в'язні сумління, страждають у ворожих катівнях, коли є тисячі загиблих і десятки тисяч поранених, коли уражене війною майже все українське суспільство, – то з нами страждає наша Церква в усьому світі. Коли нашим пріоритетом є проголошення Христового Євангелія та спасіння і освячення людських душ в ім'я Божої істини, коли потрібно захищати гідність людини, права українського заробітчанина в будь-якій країні світу, – то вся наша Церква-мати, наші єпископи, духовенство та миряни покликані бути голосом тих, котрих його позбавили. Коли потрібно запевнити пастирські потреби наших вірних в Австралії чи Великій Британії, Польщі чи Канаді, Аргентині чи Казахстані – духовенство і монашество вирушає в апостольські подорожі проголошувати Євангеліє Христове аж до краю Землі.

ВИМІРИ ЦЕРКОВНОГО СОПРИЧАСТЯ ПОМІСНОЇ УГКЦ

Базовий і найважливіший вимір сопричастя члени нашої Церкви переживають у власній парафії. Усі якості живої парафії, як спільноти спільнот, допомагають кожній людині відчути себе любленим членом Божої родини. Тут кожен вірний особисто ідентифікує себе з нашою Церквою. Важливим служителем церковного сопричастя є *душпастир*, який буде спільноту парафії і якому в цьому допомагають усі вірні. Ми добре знаємо, скільки зусиль потрібно докласти всім членам парафіяльної спільноти, щоб згуртувати громаду, і як легко це зруйнувати.

Жодна парафія не може існувати як самодостатня, відокремлена у власній зоні комфорту структура. Парафія є базовою клітиною єпархіальної спільноти, яку будує і особисто очолює місцевий єпископ. В єпархії служителем сопричастя-єдності є правлячий архиєрей, який своєю чергою перебуває у повній єдності з Главою власної помісної Церкви, із Вселенським Архидіаконом та всією колегією католицьких єпископів, котрі виконують своє апостольське служіння у всіх куточках світу. Якщо єпархія роз'єднана і між єпископом та духовенством бракує спілкування, довіри і братерського єднання, то таку єпархію можна вважати глибоко зраненою. Тому перші і найважливіші зусилля архиєрея повинні бути скеровані на згуртування єпархіальної спільноти в усіх вимірах її життя, а саме: на поглиблення духовного життя на зразок сопричастя в любові Осіб Пресвятої Тройці та за прикладом першої християнської спільноти Христових учнів у Єрусалимі (пор. Ді. 2, 46-47; 4, 32); на вироблення одностайного бачення місії єпархії, координування людських, духовних та матеріальних дарів для цієї місії, а відтак втілення її в життя спільними зусиллями духовенства і мирян разом зі своїм пастирем.

Синодальний устрій Української Греко-Католицької Церкви є унікальним простором будування глобальної єдності нашої помісної Церкви. Святіший Отець Франциск наголосив на тому, що «не достатньо лише *мати* Синод, потрібно *бути*

Синодом!» Синод є всецерковним діянням, яке в нашому випадку має глобальний вимір. Беручи участь у Синоді, кожен єпископ представляє не себе чи приватні думки: він є голосом своєї єпархіальної спільноти. Відтак, повернувшись із сесії, владики передає дух синодальних рішень, щоб через власне щоденне служіння зробити єпархію і кожного її члена живими учасниками синодального діяння. Участь єпископів у Синоді не обмежується самою їх присутністю. Діяти синодально означає перейнятися відповідальністю за служіння нашої Церкви в кожній єпархії і кожному екзархаті та за життя і духовну опіку наших вірних у тих країнах, де ще немає наших структур. Діяти синодально означає перейнятися болями і радостями всієї нашої Церкви і її цілості. *Бути Синодом* означає «йти спільним шляхом» і бути одним цілим навіть тоді, коли владики повертаються додому. Це справді великий дар Божий, що ми маємо можливість постійно крокувати разом із нашим духовенством, монашеством і мирянами, у єдності між собою, незважаючи на те, що живемо в різних частинах світу.

Патріарший Собор, який ми скликаємо кожних п'ять років, – це ще один важливий всецерковний простір сопричастя всього нашого церковного тіла. Це особливий момент глобального слухання, коли єпархіальні спільноти можуть взяти участь у соборванні всієї нашої Церкви безпосередньо, через належно обраних делегатів, які спільно з пастирями здійснюють у питомий спосіб та на своєму рівні відповідальність за життя своєї Церкви в різних частинах світу. Незважаючи на те, що резолюції Патріаршого Собору мають дорадчий характер, вони є цінним голосом одного тіла нашої Церкви.

Глава і Отець нашої помісної Церкви є знаком і служителем її глобальної єдності, сопричастя та розвитку. Це ми особливо яскраво бачимо на прикладі служіння праведного митрополита Андрея Шептицького та ісповідника віри патріарха Йосифа Сліпого. Глава Церкви очолює Синод Єпископів і його діяння, скликає Синоди та Патріарші Собори. Він чуває над розвитком кожної єпархії та служить для забезпечення її потреб. Проголошує синодальні рішення та церковні закони, які відтак набирають канонічної сили. Глава Церкви є гарантом повного і видимого сопричастя нашої Церкви з Наступником апостола Петра і має право та обов'язок промовляти від імені її повноти. Він є служителем цього єднання в любові всіх частин нашої Церкви. Очільник Церкви виконує особливе завдання пастирської опіки над усіма вірними, особливо тими, що перебувають поза церковними структурами. Щоб ця опіка була належною і своєчасною, Глава Церкви покликаний дбати про утворення відповідних душпастирських осередків, а відтак про утворення нових церковних структур там, де цього вимагає добро вірних. Його особливій опіці належить літургійне життя нашої Церкви та забезпечення одностайності у звершенні Божого культу в усіх її частинах. Та понад усе, він покликаний бути щирим вірним братом для своїх співбратів у єпископстві і добрим духовним батьком для всієї церковної спільноти.

Дорогі в Христі! Церковна єдність є живим стосунком любові Бога і ближнього, над яким потрібно постійно чувати, його будувати і в ньому безнастанно зростати. Лише зростаючи у сопричасті та єдності нашої Церкви, можна пізнати вповні її ідентичність, той наш особливий *спосіб буття християнами*. Кожен член нашої Церкви, наші парафії, єпархії і митрополії настільки глибоко зможуть «бути собою», не асимілюватися в цьому глобалізованому світі, зберегти власну тотожність, вміти її передати новим поколінням і ділитися нею з іншими народами, наскільки ми будемо цінувати, будувати та оберігати внутрішню єдність глобальної спільноти УГКЦ.

Внутрішня єдність УГКЦ є синонімом її сили і розвитку, необхідною умовою її життя та здійсненням її місії. «В єдності сила народу, Боже, нам єдність подай», – звучать слова народної пісні-молитви.

Вінцем розвитку і зрілості помісної Східної Церкви є її патріарший устрій і гідність. Наш патріархат будується саме на основі розвитку і неухильного зміцнення внутрішньої єдності нашої Церкви на всіх рівнях. Тут красномовним є гасло патріаршого мирянського руху: «За єдність Церкви і народу!» Послаблення цієї єдності, зокрема з Церквою-матір'ю в Україні, неминуче призведе до послаблення і фрагментації самої нашої церковної спільноти, завмирання її структур, втрати власної ідентичності та самої ознаки глобальності.

Церква, як Таїнственне Тіло Христове, за своєю природою є «таїнством єдності», до якої покликане все людство. Своїми особливими дарами і нашим спільним служінням ми всі, духовенство, монашество і миряни, покликані сприяти розвиткові та зміцненню сопричастя-єдності Церкви на всіх рівнях: від локального до глобального, від помісного до вселенського.

Нехай Господь допоможе всім нам, відповідно до власного покликання чи дару служіння у нашій Церкві, бути носіями і будівничими її внутрішньої єдності.

Благословення Господнє на вас!

Від імені Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Римі, при Соборі св. Софії Премудрості Божої,
у день святого Августина, Єпископа Гіпонського та Собору преподобних отців Печерських, що спочивають у дальніх печерах,
10 вересня 2019 року Божого

SAVE the DATE

Tryzub Presents

ГЕРОЯМ СЛАВА

GLORY TO THE HEROES

October 5, 2019

Kelowna Community Theatre
Kelowna, BC

Guest Performer: Korinnya Ukrainian Folk Ensemble
Tickets available at kelownatickets.com

Artistic Director Shane Gibson

Music by Serhij Kushniruk

Lighting and Projection Design by Cimмерon Meyer

Props by Cimмерon Meyer

Dignity[®]
MEMORIAL

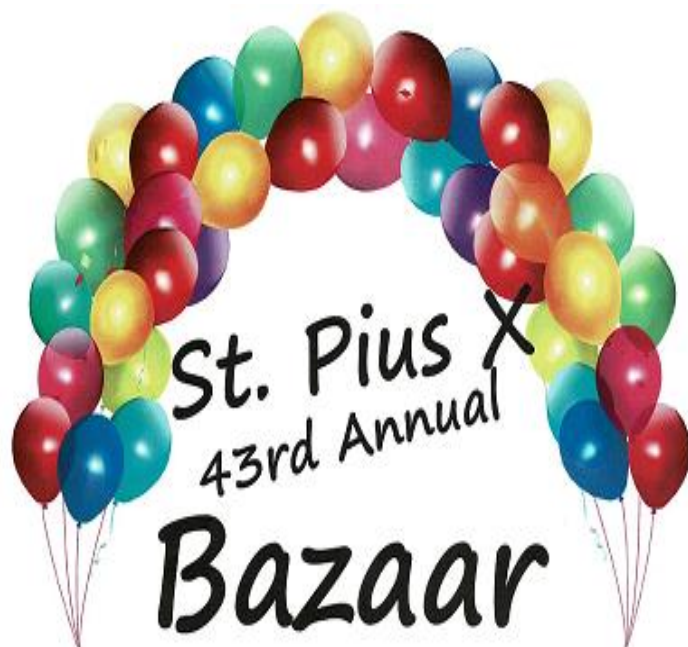
LIFE WELL CELEBRATED[®]

TERANCE CODERRE

Assistant Manager - Funeral Director
☎ 250-762-2299 | ☎ 250-862-9544
terance.coderre@sci-us.com

FIRST MEMORIAL FUNERAL SERVICES

1211 Sutherland Ave, Kelowna, British Columbia V1Y 5Y2
www.firstmemorialfuneralkelowna.com

- Treasures
- Books
- Childrens Booth
- White Elephant
- Jewellery
- Snack Bar
- Baking Booth
- Farmers Market
- 50/50 Draw
- Basket Raffles
- Tea Room
- & More!

Saturday Sept. 28
8:00am - 2:00pm
St. Pius X Parish
Corner of Gordon Dr. & Fuller Ave.

Earthly Creations

Floral Art Gift Gallery

Marie E Shandalla

marie@earthlycreations.net

2630 Pandosy St. 250 861 5825

Kelowna B.C. V1Y 1V6

If you wish your business to be advertised at our church bulletin

If you wish your business to be advertised at our church bulletin,
please, let us know by contacting the parish office

please, let us know by contacting the parish office.

Вічна Пам'ять
250.860.7077
Springfield
FUNERAL HOME